



## Arrest

**nr. 143 291 van 15 april 2015  
in de zaak RvV X / IX**

**In zake:** X - X,  
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X  
- X

**Gekozen woonplaats:** X

**tegen:**

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.**

### **DE EERSTE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,**

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Servische nationaliteit te zijn, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X en X, op 14 augustus 2014 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van 10 juli 2014 waarbij de aanvraag tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen zonder voorwerp verklaard wordt en van de beslissingen van 10 juli 2014 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 maart 2015, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 april 2015.

Gehoord het verslag van eerste voorzitter C. BAMPS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat F. ALDELHOF loco advocaat B. SOENEN en van advocaat C. DECORDIER, die verschijnt voor de verwerende partij.

### **WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:**

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. De asielprocedure

Op 5 maart 2008 dienden verzoekers die volgens hun verklaringen op 4 maart 2008 België zijn binnengekomen, een asielaanvraag in.

De asielprocedure werd afgesloten bij arrest nummer 67 432 van 28 september 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna verkort: de Raad).

1.2. De verblijfsmachtigingsprocedures in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort: de vreemdelingenwet)

Op 11 februari 2010 en op 17 september 2010 werd verzoekers' aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk respectievelijk gegrond verklaard in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

Verzoekers werden in het bezit gesteld van een bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister dat jaarlijks werd verlengd tot 5 december 2012.

Op 3 januari 2013 werd de beslissing genomen waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet werd verlengd in toepassing van de artikelen 9ter en 13 van de vreemdelingenwet. Op dezelfde datum werd ten aanzien van verzoeker de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Op dezelfde datum werd ten aanzien van verzoekster, samen met de minderjarige kinderen E.R. en E.D, de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Verzoekers dienden een beroep bij de Raad in tegen de beslissing waarbij het bewijs van inschrijving in het vreemdelingenregister niet werd verlengd (RvV 119 703).

Op 25 maart 2013 en 15 oktober 2013 werden nieuwe aanvragen om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 9ter van de vreemdelingenwet.

1.3. De verblijfsmachtigingsprocedures in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet

Op 13 augustus 2013 werd een aanvraag om machtiging tot verblijf onontvankelijk verklaard in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Op dezelfde datum werd de beslissing genomen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met inreisverbod.

Op 24 februari 2014 en 10 juli 2014 werden nieuwe aanvragen om machtiging tot verblijf zonder voorwerp verklaard in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet. Deze laatste beslissing die verzoekers ter kennis werd gebracht op 15 juli 2014, is gemotiveerd als volgt:

*"(...) Naar aanleiding van de aanvraag tot regularisatie op basis van artikel 9bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, (...) ingediend op datum van 15.04.2014 door de advocaat van betrokkenen, heb ik de eer u te informeren dat het verzoek zonder voorwerp is geworden.*

*Reden:*

- Betrokkenen staan momenteel onder een inreisverbod voor het Schengengrondgebied dat hen werd betekend op 19.08.2013. Dat inreisverbod verbiedt hun zich op het Schengengrondgebied te bevinden voor een periode van 3 jaar, met name tot 19.08.2016. Het inreisverbod werd niet opgeheven of opgeschort.*

*Krachtens artikel 7, 1<sup>e</sup> alinea -12°, artikel 74/12 § 1, 3<sup>e</sup> alinea en § 2 en §4 van de wet van 15 december 1980 mogen betrokkenen zich NIET op het Belgische grondgebied bevinden.*

- Er werd aan betrokkenen een bevel om het grondgebied te verlaten met een termijn van 7 dagen betekend op 19.08.2013 en met een termijn van 0 dagen op 18.03.2014*

- Ter herinnering: krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor de woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting hebben betrokkenen geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk. Indien betrokkenen wensen dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moeten ze dus terugkeren naar hun land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mogen betrokkenen zich niet op het Belgische grondgebied bevinden. (...)"*

Dit is de eerste bestreden beslissing.

Op dezelfde datum werd de beslissing genomen ten aanzien van verzoeker tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing die verzoeker ter kennis werd gebracht op 15 juli 2014, is gemotiveerd als volgt:

*"(...)*

*De heer, die verklaart te heten:*

*(...) E.E.(...)*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven,*

*onmiddellijk na de kennisgeving.*

#### **REDEN VAN DE BESLISSING:**

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is hij het voorwerp van een inreisverbod:*

*Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat hem werd betekend op 19.08.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd hem betekend op 19.08.2013. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven.*

*Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor zijn woon-of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.*

*Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet hij dus terugkeren naar zijn land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.*

*Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:*

*o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten hem betekend op 19.08.2013. (...)"*

*Dit is de tweede bestreden beslissing.*

Op dezelfde datum werd de beslissing genomen ten aanzien van verzoekster, samen met haar minderjarige kinderen, tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten. Deze beslissing die verzoekster ter kennis werd gebracht op 15 juli 2014, is gemotiveerd als volgt:

*"(...)Mevrouw, die verklaart te heten:*

*(...) E.H. (...)*

*+ wettelijke vertegenwoordiger van:*

*E.R. (...)*

*E.D. (...)*

*wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven, onmiddellijk na de kennisgeving.*

*Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:*

*o Krachtens artikel 7, eerste lid, 12° van de wet van 15 december 1980, is zij het voorwerp van een*

*Betrokkene is onderworpen aan het inreisverbod dat haar werd betekend op 19.08.2013. Een bevel om het grondgebied te verlaten werd haar betekend op 19.08.2013. Betrokkene heeft tot nu toe geweigerd om aan beide gevolg te geven.*

*Krachtens artikel 74/12 van de wet van 15.12.1980 dient de aanvraag tot opheffing of opschorting daarvan aangevraagd te worden bij de Belgische diplomatieke of consulaire beroepspost die bevoegd is voor haar woon- of verblijfplaats in het buitenland. Tijdens het onderzoek van de aanvraag tot opheffing of opschorting heeft betrokkene geen enkel recht op toegang tot of verblijf in het Rijk.*

*Indien betrokkene wenst dat het inreisverbod wordt opgeheven of opgeschort, moet zij dus terugkeren naar haar land van herkomst of verblijf om de aanvraag daar in te dienen. Zolang daarop geen positief antwoord is, mag betrokkene zich niet op het Belgische grondgebied bevinden.*

*Met toepassing van artikel 74/14 §3, werd de termijn om het grondgebied te verlaten naar 0 dagen verminderd omdat:*

*o 4° de onderdaan van een derde land niet binnen de toegekende termijn aan een eerdere beslissing tot verwijdering gevolg heeft gegeven:*

*Betrokkene heeft geen gevolg gegeven aan het bevel om het grondgebied te verlaten haar betekend op 19.08.2013. (...)"*

Dit is de derde bestreden beslissing.

## 2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt vast dat verzoekers in één verzoekschrift zowel een beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf wordt afgewezen als twee beslissingen tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten aanvechten.

In het belang van een goede rechtsbedeling dient diegene die een beroep doet op de rechter, voor elke vordering evenwel een afzonderlijk geding in te spannen om alzo de rechtsstrijd overzichtelijk te houden en een vlotte afwikkeling van de zaak mogelijk te maken (R. STEVENS, *Raad van State I. afdeling bestuursrechtspraak, 2. Het procesverloop*, Brugge, die Keure, 2007, 65). Verscheidene vorderingen kunnen slechts ontvankelijk in één enkel verzoekschrift worden ingesteld indien bij uitzondering de goede rechtsbedeling daardoor wordt bevorderd, meer bepaald indien de vorderingen, wat hun voorwerp of wat hun grondslag betreft, zo nauw samenhangen dat het als waarschijnlijk voorkomt dat vaststellingen gedaan of beslissingen genomen met betrekking tot de ene vordering, een weerslag zullen hebben op de uitkomst van de andere vordering. In casu tonen verzoekers de samenhang tussen de eerste bestreden beslissing en de twee andere bestreden beslissingen, die op grond van een andere juridische en feitelijke basis werden genomen, niet aan. De Raad merkt ook op dat de eventuele nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing niet tot gevolg heeft dat de rechtsgeldigheid van de twee andere bestreden beslissingen hierdoor in het gedrang komt. De nietigverklaring van de eerste bestreden beslissing leidt immers niet tot de vaststelling dat verzoekers tot enig verblijf zijn toegelaten of gemachtigd en dat de motieven die aan de basis liggen van de bevelen om het grondgebied te verlaten kaduuk worden.

Ter terechtzitting verklaart de advocaat van verzoekers louter dat er verknochtheid is omdat geen bevel wordt gegeven indien de aanvraag op basis van artikel 9bis van de vreemdelingenwet niet zonder voorwerp zou zijn verklaard.

In deze omstandigheden, nu verscheidene vorderingen die niet samenhangen in één enkel verzoekschrift worden ingesteld, is enkel het beroep dat is ingesteld tegen de eerst vermelde bestreden beslissing, die in casu ook kan worden weerhouden als de belangrijkste, ontvankelijk (RvS 4 januari 2012, nr. 217.105).

2.2. Ambtshalve stelt de Raad vast dat verzoekers het voorwerp uitmaken van een inreisverbod dat definitief is geworden. Artikel 1, 8° van de vreemdelingenwet bepaalt uitdrukkelijk dat het inreisverbod gedurende zijn geldingsduur een verbod behelst om België binnen te komen en op het grondgebied te verblijven. Bijgevolg dringt de vraag zich op of verzoekers enig belang hebben bij het aanvechten van de eerste bestreden beslissing.

Artikel 74/11, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet voorziet dat inreisverboden niet kunnen ingaan tegen de bepalingen betreffende het recht op internationale bescherming, zoals gedefinieerd in de artikelen 9ter, 48/3 en 48/4 van deze wet. Deze bepaling voorziet niet dat het toekennen van een machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9bis van de vreemdelingenwet zou kunnen ingaan tegen het inreisverbod. Er dient te worden besloten dat aan de vreemdeling die valt onder een geldend inreisverbod geen verblijfsmachtiging kan worden toegekend tot dat de duur van het inreisverbod is verlopen of tot aan een eventuele schorsing, vernietiging, opheffing of intrekking ervan (zie mutatis mutandis: RvS 9 maart 2012, nr. 218.401). Artikel 74/11, § 3, tweede lid van de vreemdelingenwet geeft inhoud aan het principe dat enkel indien hogere rechtsnormen zouden geschonden worden, verweerder dient te beslissen om de aanvraag om machtiging tot verblijf alsnog te onderzoeken.

Verzoekers voeren in het eerste middel niet aan en tonen niet aan dat de eerste bestreden beslissing werd genomen in strijd met hogere rechtsnormen, zodat het beroep onontvankelijk is in de mate het is gericht tegen deze beslissing. Het tweede middel is gericht tegen de bevelen om het grondgebied te verlaten, zodat dit niet wordt onderzocht.

Het beroep is onontvankelijk.

#### **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

##### **Enig artikel**

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend vijftien door:

mevr. C. BAMPs,

eerste voorzitter,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

C. BAMPs